

بولتن تحلیلی

شماره سی ام ، چهارشنبه ۱۳ اسفند ماه ۱۳۹۹ Tukadev.ir

تاثیر مصوبه افزایش قیمت حامل‌های انرژی بر صنایع

کمیسیون تلفیق مجلس شورای اسلامی افزایش نرخ حامل‌های انرژی را برای صنایع کشور تصویب نمود. به گونه ای که برق صنایع بزرگ همچون فولاد، سیمان و پتروشیمی ۲۷۵ درصد افزایش می‌یابد. نرخ گاز مصرفی آن‌ها هم ترکیبی از نرخ صادراتی و نرخ یارانه ای باشد

تاثیر بر صنایع

در صورت اجرای مصوبه پیشنهادی مجلس شاهد افزایش قیمت گاز طبیعی فلزات و سیمان در قالب درصدی از نرخ خوراک پتروشیمی (حدود ۹ سنت دلار/مترمکعب) خواهیم بود. برق با فرض هزینه تبدیل ۱,۵ سنت دلار و نسبت تبدیل گاز/برق = ۳,۲۵، قیمت هر کیلووات برق سیمان و فلزات ۱,۹ و ۲,۹ سنت دلار است.

www.I.IranCommodities						
مصرف تقریبی انرژی محصولات معدنی و صنایع معدنی بر اساس گزارش آژانس بین المللی انرژی از ماده معدنی	مصرف انرژی (کیلووات ساعت)	قیمت انرژی (دلار)	قیمت انرژی (تومان)	قیمت انرژی (دلار)	قیمت انرژی (تومان)	تغییرات درصدی
سیمان	5.80	151	515	151	515	13.9%
آلومینیم	211.50	5711	19777	5711	19777	13.0%
فولاد از سنگ آهن (روش کوره بلند / کوره آکسیژن (BF/DOF)	22.70	813	2442	813	2442	6.2%
فولاد از گندله (روش آسیاب قوس الکتریکی (DR/EAF)	19.67	531	1442	531	1442	5.4%
برق - روش آلمانی	48.40	1307	32581	1307	32581	2.3%
برق - روش ایمرپال اسفنجیگ ISP	32.50	878	22024	878	22024	2.0%
برق - روش ایمرپال اسفنجیگ ISP	35.80	967	22581	967	22581	1.7%
برق - روش کوره بلند BF	19.60	529	12024	529	12024	1.2%
گاز - روش هیدرومتالورژی	64.50	1742	47028	1742	47028	1.0%
گاز - روش پیرومتالورژی	33.00	901	22828	901	22828	0.5%

❖ سیمان عدم آسیب : قیمت‌ها منطقه ای بوده و با رشد قیمت فروش، اثر رشد بهای انرژی جبران می‌شود.
 ❖ آلومینیم بسیار آسیب پذیر : قیمت این فلز جهانی و قابل افزایش نیست ... مصرف انرژی آلومینیم بیشترین در بین فلزات اساسی بوده و عمدتاً به صورت برق است. با فرض مصرف ۱۴ کیلووات ساعت برق/کیلوگرم آلومینیم، هزینه انرژی/فروش این فلز $14 \times 2.9 = 40.6$ دلار و در محدوده بالای این صنعت در دنیا قرار می‌گیرد.
 ❖ فولاد تاثیر اندک : برای هر تن شمش از گندله، در مجموع ۷۱۹ کیلووات ساعت و ۳۰۶ مترمکعب گاز در روش احیا+کوره قوس مصرف می‌شود که به معنی سهم $719 \times 2.9 = 2094.6$ دلار انرژی از قیمت فروش هر تن فولاد دارد! قیمت‌های داخلی فعلاً حداقل ۲۵٪ ارزانتر از بین المللی بوده و لذا امکان انتقال این هزینه به مصرف کننده با در نظر گرفتن اصلاح ضریب ۸۰٪ نسبت به قیمت‌های CIS وجود دارد.

تاثیر افزایش حامل‌های انرژی بر سه فولادساز

❖ برای محاسبه اثر مصوبه کمیسیون تلفیق سود سه فولاد ساز را با شرایط زیر محاسبه کرده ایم. بیلت منطقه CIS برای سال آینده در حدود ۴۸۵ دلار، اسلب ۵۰۳ دلار، نرخ فروش داخلی ۸۵ درصد صادراتی، نرخ گندله حدوداً ۱۵۰ دلار ، نرخ آهن اسفنجی ۲۹۱ دلار، نرخ دلار متوسط سال ۲۴ هزار تومان، حجم صادرات شرکت ها در حدود ۸۰ درصد، نرخ گاز پتروشیمی ۹ سنت.
 ❖ این مصوبه می تواند سود شرکت ها را با توجه به میزان معافیت مالیاتی بین ۵ تا ۲۰ درصد کاهش دهد.
 ❖ کاهش سود سال آتی کاوه به دلیل شناسایی استهلاک طرح توسعه، زبان تسعیر ارز وام های دریافتی و خرید آهن اسفنجی است.

تاثیر افزایش حامل‌های انرژی بر سه فولادساز

شرکت	نرخ گاز پتروشیمی (سنت)	نرخ برق (دلار)	تغییرات درصدی
کاوه	۹	۱.۵	۱۳.۹٪
فولاد مبارکه	۹	۱.۵	۱۳.۰٪
فولاد خراسان	۹	۱.۵	۶.۲٪

شرکت	سود سال آتی (تومان)	تغییرات درصدی
کاوه	۳۱۱۴	۱۳.۹٪
فولاد مبارکه	۲۶۱۴	۱۳.۰٪
فولاد خراسان	۲۶۱۴	۶.۲٪

در جداول بالا هزینه انرژی به ازای هر تن و درصد آن از نرخ فروش نه ماهه آمده که در حال حاضر ۲,۵٪ است. کو با مصوبه جدید به ۶٪ می‌رسد. ضمناً هرمز، فخوز و مبارکه به دلیل پرداخت مالیات می توانند از مزایای تخفیف مالیات درآمد های داخلی بهره مند شوند.

عیدی بورس به مردم با فروش اوراق دولتی

دولت برای تامین مالی، حجم گسترده ای از اوراق را هر روز در بازار عرضه می کند. وضعیت بد بازار سهام نیز باعث شده تا مردم با فروش سهام نسبت به تزریق بخشی از آن به صندوق ها اقدام کنند. دولت بخش قابل توجهی از اوراق را فروخته و بخش اندکی ازان باقی مانده است. به طوریکه اسفند ماه بیش از ۲۵ برابر فروردین اوراق فروخته است. در واقع یک مکش پول بزرگ وجود دارد و صندوق های درآمد ثابت با نرخ مناسبی در حال خرید اوراق از دولت هستند. شاید دامنه نوسان منفی ۲ درصد باعث کاهش نقدشوندگی شده باشد اما مادامی که این حجم از اوراق در بازار عرضه می شود و صندوق های بزرگ بازار آنها را می‌خرند، منابعی جهت حمایت از بازار ورود نمی‌کند. پس حذف دامنه نوسان ۲ درصد ، لزوماً باعث نمی‌شود که قیمت ها به سرعت به یک تعادل برسند. چون مشکل بازار غیر ارزنده بودن نیست، بلکه حضور صندوق های بزرگ در بازار بدهی است که تمام منابع را صرف خرید اوراق از دولت می کنند. این پروسه زمانی باید بگذرد و اوراقی که دولت می فروشد باید به آن حد تعیین شده برسد و پس از آن این فشار برداشته می شود. اما میراث دولت برای دولت بعدی، مشابه شرکت‌ها است که به امید بهبود اوضاع آنقدر وام گرفتند که امروز از محل سود شرکت نمی‌توانند حتی بهره وام را بدهند! این خبر خوبی برای اقتصادی شبیه ایران نیست که نیاز به سرمایه گذاری در زیرساخت ها دارد و استهلاک سرمایه در آن بالاتر از سرمایه گذرای مجدد است.

به نظر می‌رسد راهکار مناسب این باشد که صندوق ها باید یک حداقل درصدی برای سرمایه گذاری در سهام را انجام دهند. این باید تصویب شود تا صندوق ها خالی از سهام نباشند. در واقع کف و سقف میزان سرمایه گذاری در سهام باید مشخص شود اما رقم باید منطقی باشد.